

Bach (FP):

Til hr. Ninn-Hansen har jeg lyst til at sige, når han siger, at det er forstemmende at høre de forskellige partier, at han nævnte, at fremskridtspartiet ikke har noget at sætte i stedet. Det passer jo ikke. Vi har gang på gang fremført vort program, men det har måske mindre interesse.

Jeg har lyst til at sige til hr. Ninn-Hansen, at støkemetoden hjælper i hvert fald ikke her. Jeg har slet ikke lyst til at stå heroppe. Jeg vil hellere være hjemme og være med i produktionen. Men I har faktisk kaldt på os, I har kaldt på fremskridtspartiet, fordi I ikke har forstået de grundlæggende problemer i den situation, vi er i. Det hjælper altså ingenting at sige, at vi ingen løsning har.

Så må jeg da sige lidt som trøstepremie, at selvfølgelig vil fremskridtspartiet se på dette forslag til folketingsbeslutning, det lover vi.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen) (KF):

Jeg kan vel sige tak til hr. Bach, fordi der nu blev givet udtryk for interesse for sagen og for forslaget. Det, der undrede mig, var, at fremskridtspartiet tidligere fremsatte et forslag, som absolut ikke var identisk med dette her, men indeholdt noget, der kunne minde om det, og så i dag tager afstand. Det synes jeg var ulogisk, men det kan da kun glæde mig, at fremskridtspartiet har den opfattelse, at man gerne vil forhandle om det.

Så kan hr. Kaj Poulsen måske også forstå, at jeg synes, hr. Kaj Poulsen ligesom førte en kamp, der er fuldstændig uden grund, når han nævnte, at man ikke kunne sammenligne vores forslag med forholdene i Sverige, for dér havde de særlige betingelser. Det konservative folkeparti har da ikke gennem sit forslag på noget tidspunkt afvist at drøfte, om der skulle indsættes særlige betingelser. Vi har fremsat et beslutningsforslag, hvis hele tendens er ganske klar og vel i øvrigt ganske på linje med, hvad HKs Ungdom siger, men hvis man ønsker i den lovgivning, der skulle afløse forslaget til beslutning, at indsætte bestemte betingelser, så er det selvfølgelig noget, vi kan tale om.

Derfor er det måske nu en lidt ændret

opfattelse, hr. Kaj Poulsen har givet udtryk for, nemlig at man er villig til at se på forslag af denne karakter, hvis vi i øvrigt kan blive enige om, under hvilke betingelser det kan virke. Hvis det er det, der er tilfældet, synes jeg, vi er nået et stykke vej.

Da undervisningsministeren ikke tog ordet, går jeg ud fra, at hr. Kaj Poulsen også talte på undervisningsministerens vegne, og derfor er det måske ved at slutte lidt mindre forstemmende, end det så ud til på et tidspunkt, hvis der dog er den vilje også hos regeringen, der ikke selv er kommet med noget forslag, til at se på, hvordan vi kan få et forslag af den karakter igennem og så tale om, under hvilke betingelser, det så skal ske. Så synes jeg i hvert fald, vi vil have opnået noget, som kan glæde de unge arbejdsløse mere end dette, at et flertal blot afviser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om særlig indkomstskat m. v.

(Lovforslag nr. 241. Fremsat 6/4 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kampmann (S):

Lovforslaget falder i to dele, og begge er efter socialdemokratiets skøn ret så ukontroversielle. For det første omhandler det en beskeden ændring af ligningsloven, hvor Nobelprisen og Nordisk Råds litteratur- og musikpris skal gøres skattefri. Hermed følger vi en tradition i hvert fald for to andre nordiske lande, og når vi ser på, hvornår denne bestemmelse skal træde i kraft, kan man måske uden at nævne navne sige, at den vil få en vis aktuel betydning.